

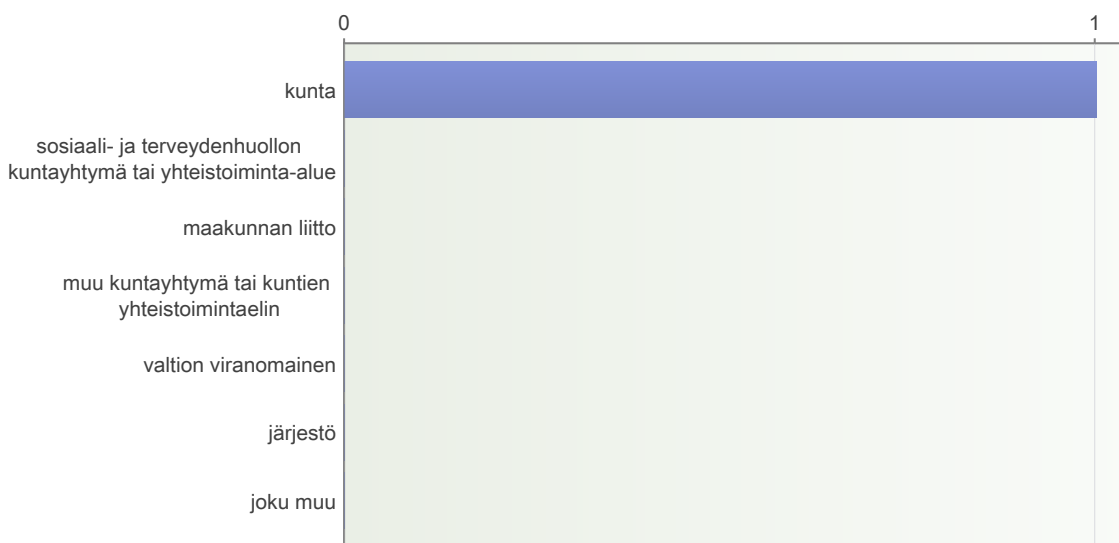
1. TAUSTATIEDOT

Vastaajien määrä: 1

Vastaajatahon virallinen nimi	Vastauksen kirjanneen henkilön nimi	Vastauksen vastuuhenkilön yhteystiedot	Lausuntopyynnön käsittelypäivämäärä toimielimessä	Toimielimen nimi
Virolahden kunta	Anita Takasuo	kunnanjohtaja Osmo Havuaho, osmo.havuaho@virolahti.fi	7.11.2016	Virolahden kunnanhallitus 7.11.2016 § 158

2. Onko vastaaja

Vastaajien määrä: 1

3. 1. Voidaanko esityksellä kaventaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja sekä parantaa palvelujen yhdenvertaistasaatavuutta? Jos ei, niin miten ehdotusta tulisi siltä osin muuttaa?

Vastaajien määrä: 1

- Uudistuksella on mahdollista edistää palvelujen yhdenvertaisuutta ja tasalaatuisuutta. Sen sijaan terveyserojen kaventamiseen uudistuksella ei juurikaan pystytä vaikuttamaan. Ennen kaikkea sen vuoksi, että uudistuksen jälkeenkään ei pystytä yhtään nykyistä paremmin saavuttamaan vaikeimmin tavoitettavia väestöryhmiä, joille myös ongelmat saattavat kumuloitua.

4. 2. Antaako esitys riittävät edellytykset saavuttaa 3 miljardin euron kustannusten kasvun hillinnän tavoite? Jos ei, miten tavoitteen saavuttamisen edellytyksiä voitaisiin parantaa?

Vastaajien määrä: 1

- Esitys antaa oikein toteutettuna edellytykset merkittävään kustannusten kasvun hillintään. Nykyinen järjestelmä on pirstaloitunut ja on johtanut monessa suhteessa osaoptimointiin ja tehottomiin rakenteisiin. Kun palveluiden järjestäjänä on maakunnan kokoinen kokonaisuus, se mahdollistaa merkittävät rakenteelliset muutokset toiminnassa sekä myös edesauttaa parhaiden käytäntöjen leviämistä laajempaan käyttöön.

Suomessa uudistuksessa noin 220 000 palkansaajaa vaihtaa työnantajaa. Palkkojen harmonisointi tulee nostamaan henkilöstömenoja heti uudistuksen alusta alkaen ja nämä menot kumuloituvat vuosittain. Palkkojen harmonisointiin ja yhteensovittamiseen liittyvät määräykset tulisi kirjata ns. voimaanpanolakiin siten, että harmonisointi voidaan toteuttaa järkevästi ja taloudellisesti kestäväällä tavalla. Lisäksi palkkojen harmonisointi vaatii pitkän siirtymäajan. Kymenlaaksossa toteutetun kuntaliitoksen perusteella palkkojen harmonisoinnin voidaan arvioida lisäävän henkilöstömenoja yli 170 milj. eurolla vuositasona. Tämä kustannusten lisäys pitäisi kattaa muulla tuottavuuden paranemisella. Tämä vähentää 3 miljardin euron menokasvun hillintätavoitteen saavuttamismahdollisuuksia.

5. 3. Toteutuuko demokratia esityksessä riittäväällä tavalla? Jos ei, miten esityksen kansanvaltaisuutta voisi vahvistaa?

Vastaajien määrä: 1

- Riittävän demokratian toteutuminen on riski, koska tuleva malli on ylhäältä ohjattu: rahoitus tulee kokonaan valtiolta, ministeriöiden ohjaus tulee olemaan vahvaa, yhteistoiminta-alueella on merkittävä vaikutus erityisesti terveydenhuollon palveluiden organisointiin ja suunnitteilla olevilla tukipalveluorganisaatioilla saattaa olla merkittävä ohjausvaikutus yli maakunnallisen päätöksenteon. Pahimmillaan kyse on maakunnallisesta näennäisdemokratiasta. Riskinä on, että myös muuta maakunnille siirtyvää toimintaa säädellään yksityiskohtaisella substanssilainsäädännöllä. Maakunnan asukkaiden osallistumis- ja aloitteenteko-oikeutta koskevat määräykset vastaavat pitkälti kuntalain vastaavia säännöksiä ja ovat asianmukaiset.

Maakuntaudistuksen tavoitteena on hallinnon yksinkertaistaminen siten, että työnjako on selkeä valtion, alueiden ja kuntien kesken. Pelastustoimen ja ensihoidon osalta on esitetty, että palveluiden järjestämisvastuu ja palvelutuotanto keskitettäisiin viidelle yliopistosairaalaa ylläpitävälle maakunnalle. Tätä on perusteltu muun muassa sillä, että siten pystytään varmistamaan pelastustoimen ja ensihoidon yhteistyö myös tulevaisuudessa. Tavoite on sinänsä kannatettava, mutta siirrettäessä tehtäviä alueille on ensisijaisena ratkaisuna oltava toimintojen keskittäminen tehtäviltään ja toimivallaltaan selkeille itsehallintoalueille. Itsehallintoalueiden perustaksi on linjattu nykyinen maakuntajako, joten pelastustoimen ja ensihoidon palveluiden keskittäminen viidelle alueelle ei ole perusteltua. Pelastustoimi ja ensihoito ovat tyypillisiä lähipalveluita ja niiden järjestämis- ja tuottamisvastuu on oltava kaikilla 18 maakunnalla.

Pelastustoimen ja ensihoidon keskittäminen viidelle alueelle heikentää huomattavasti lähipalveluiden integraation toteuttamista ja aiheuttaa demokratiavajeen. Jos pelastustoimen ja ensihoidon vastuu keskitetään viidelle maakunnalle, niin näkemyksemme mukaan demokratiaa parannetaan parhaiten siten, että ensihoidolle ja pelastukselle tehdään oma, ylimaakunnallinen palvelulaitos. Ylimaakunnallisella palvelulaitoksella on hallitus, joka on valittu demokraattisesti kaikista yhteistoimintasopimuksen mukaisista maakunnista.

Maakuntavaaleihin osallistumista ei saa rajoittaa lailla ja yhtiöiden hallituksiin tulee voida valita maakuntavaltuutettuja.

6. 4. Muodostaako maakuntalaki tarkoituksenmukaisen yleislain tulevien maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle?

Vastaajien määrä: 1

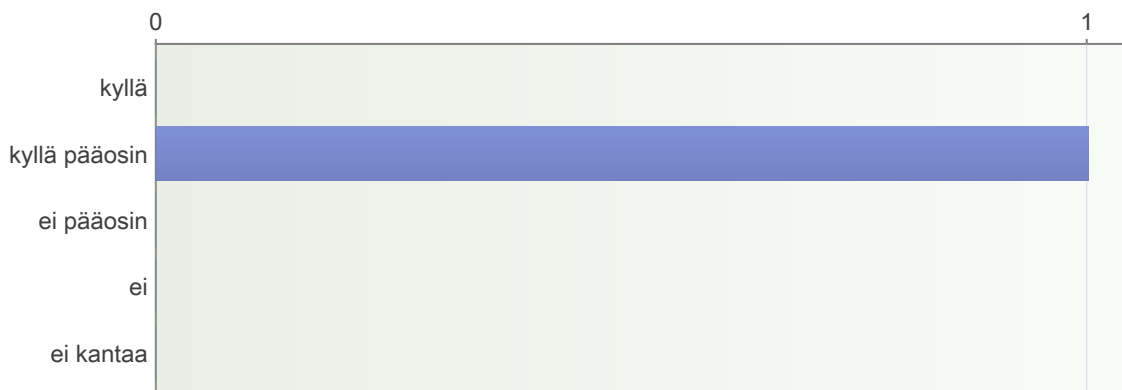

Avoimet vastaukset: kyllä

- Kts. kohta 9

7. 5. Maakuntalain 2 luvussa määritellään maakunnan tehtävät. Onko maakunnalle esitetty tehtäväkokonaisuus uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- kts. kohta 9

8. 6. Maakuntalain 5 luvussa säädetään maakunnan asukkaiden osallistumisoikeuksista. Ovatko osallistumisoikeudet turvattu esityksessä riittävällä tavalla?

Vastaajien määrä: 1

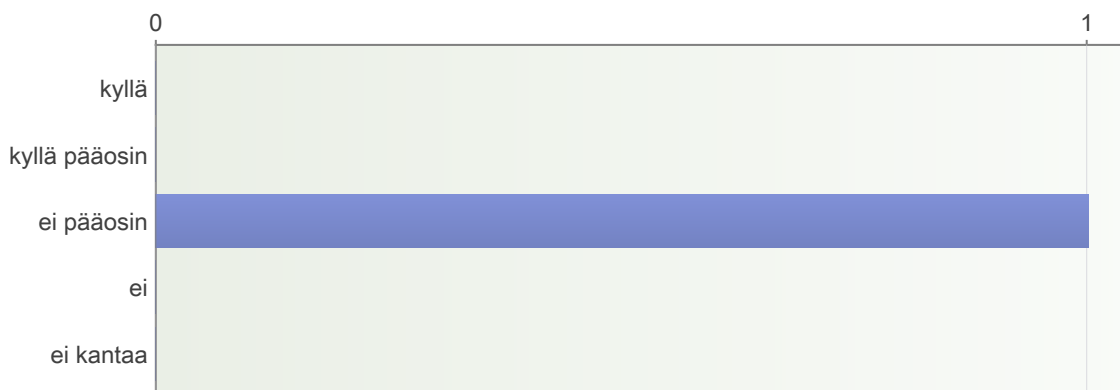

Avoimet vastaukset: kyllä

- ei kommentteja

9. 7. Maakuntalain 9 luvussa säädetään maakunnan palvelulaitoksesta. Onko siitä esitetty säädettäväksi tuottamisen organisoinnin näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

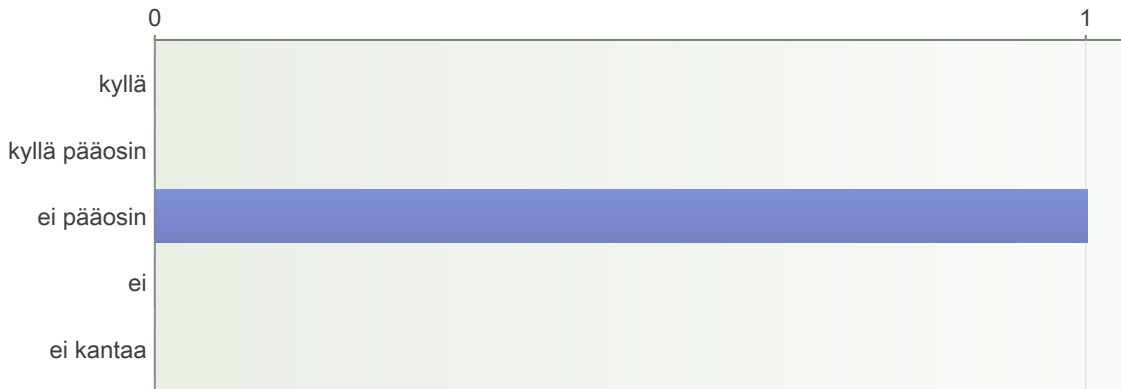

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- kts. kohta 9

10. 8. Maakunnan talouden ohjaus perustuu erityisesti maakuntalakiin ja maakuntien rahoituslakiin. Ohjaavatko maakuntien rahoitusmalli ja maakuntalain mukainen taloudenohjausmekanismi maakuntien taloudenhoitoa tarkoituksenmukaisella tavalla?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

11. 9. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntalaista.

Vastaajien määrä: 1

- 4) Maakuntavaaleihin osallistumista ei saa rajoittaa lailla ja yhtiöiden hallitukseen tulee voida valita maakuntavaltuutettuja.

Maakuntalaki ja sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaki koskevat ensisijaisesti hallinnon järjestämistä. Sisältöjä koskevan erityislainsäädännön valmistelussa tulee kiinnittää huomio siihen, että maakunnille jää ratkaisuvallta niille siirrettävien tehtävien hallinnon, päätöksenteon ja talouden järjestämiseen maakuntien itsehallinto huomioonottaen. Tämä on välttämätöntä itsehallinnon näkökulmasta ja se on myös hallituksen asettamien sääntelyn purkutavoitteiden mukaista.

Maakunnan toimiala

Maakunnan toimialaa tulee laajentaa siten, että maakunta voi ottaa hoitaakseen tehtäviä, joita alueen kunnat tai osa niistä ei hoida edellyttäen, että mukana olevat kunnat sitoutuvat rahoittamaan toiminnan eikä tehtävä kuulu valtion tai muiden toimijoiden vastuulle.

Kunnan ja maakunnan yhteistoiminta

Maakuntalain tulee olla kuntalain tapaan joustava ja mahdollistava niin, että kuntien ja maakuntien yhteistyö ja mahdollisuus sopia palvelujen hoitamisesta turvataan.

Maakuntalakiin tulee lisätä säännös, joka mahdollistaa maakunnan ja kuntien välisen yhteistyön ja sopimisen sekä tehtävien hoitamisen samaan tapaan kuin yhteistyö kuntien kesken on kuntalain mukaan mahdollista.

Maakuntalakiluonnos ei mahdollista palveluiden organisointia maakunnan olosuhteet huomioon ottaen tarkoituksenmukaisimmalla tavalla (esim. valtakunnalliset palvelukeskukset, yhtiöittäminen, valinnanvapaus).

Maakuntalakiluonnoksen 6 § 2 momentin 3 kohdan säännös, jonka mukaan tehtäviä voidaan siirtää kunnilta maakunnille vain kaikkien kuntien niin sopiessa on liian tiukka. Sopimismahdollisuus maakunnan kanssa pitää olla myös yksittäisillä kunnilla ja kuntaryhmillä.

Maakuntien yhteistyö

Vaikka järjestämisvastuu on maakunnalla, tulee maakuntalain mahdollistaa maakuntien välinen yhteistoiminta erityisosaamista vaativien asiantuntijatehtävien tuottamisessa.

Kustannustehokkuussyistäkin johtuen joitain tehtäviä on järkevää hoitaa suuremmilla alueilla. Esimerkkinä on mm. maaseudun valvonta ja liikenteen hankintaaluekokonaisuudet.

Vesistö- ja vesienhoitotehtäviä on välttämätöntä hoitaa

vesistöaluekokonaisuuksittain kootusti, näin siksi että vesistöalueet eivät rajaudu maakuntarajojen mukaan ja vedet kulkevat vesistöalueittain sujuvasti maakuntarajojen yli.

5) Maakunnan tehtäviä koskeva erityislainsäädäntö on valmisteilla. Maakunnille säädettyjen tehtävien sisältö tullaan määrittelemään kutakin tehtävää koskevassa erityislainsäädännössä.

Jatkovalmistelussa on syytä kiinnittää erityisesti huomiota siihen, ettei lainsäädännöstä tule liian yksityiskohtaisesti maakuntaa sitovaa.

Maakunnan kotimainen ja ulkomainen edunvalvonta/vaikuttaminen on mainittava

lakimääräisissä tehtävissä. Edunvalvonta liittyy olennaisesti maakunnalliseen itsehallintoon ja maakunnan tahdonmuodostukseen.

Aktiivinen vaikuttaminen EU-edunvalvonnassa, alueiden välisessä rajat ylittävässä yhteistyössä ja eurooppalaisessa aluepolitiikassa ovat maakunnalle luontaisia tehtäviä. Eurooppalainen yhteistyö on monella osa-alueella nimenomaan alueiden välistä yhteistyötä, jolloin maakunta on luonteva toimija ko. asioissa Suomessa.

Maakunnat kuuluvat tällä hetkellä jäsenenä Euroopan laajuisiin järjestöihin (kuten CPMR, AER, AEBR), vaikuttavat niiden kautta EU:n politiikkalinjauksiin ja hankkivat eurooppalaisia partnereita yhteisiin kehittämisprojekteihin. Maakunnat myös ylläpitävät yhteisiä EU-edunvalvontatoimistoja Brysselissä.

Kymenlaakso on osakkaana Helsinki EU-toimistossa, yhdessä Uudenmaan, Hämeen ja Päijät-Hämeen sekä Helsingin kaupungin ja pääkaupunkiseudun korkeakoulujen kanssa. Näiden toimintojen resurssointi myös tulevaisuudessa on tärkeää.

Maakuntien rooli ulottuu enenevässä määrin myös Euroopan rajojen ulkopuolelle. Aluehallinnot ovat useissa maissa merkittävässä roolissa elinkeinojen edistäjinä ja ne tarvitsevat myös Suomessa selkeät vastinparit, joiden kanssa voivat asioita edistää.

Lakiluonnoksessa kansainväliset asiat on hallituksen 4.6.2016 linjauksen vastaisesti linjattu kohtaan "voi halutessaan hoitaa". Nykyinen muotoilu ei anna riittävän vahvaa selkänöjää ja mandaattia EUasioiden ja kansainvälisten asioiden hoitamiseen tulevissa maakunnissa. On myös todettava, että maakunnat hoitavat kansainvälisiä asioita alueensa kuntien puolesta, sillä etenkin pienemmillä kunnilla ja kaupungeilla ei ole riittäviä resursseja kansainväliseen yhteistyöhön.

7) Maakuntalain 9 luvun säännökset maakunnan palvelulaitoksesta tulee selkeyttää vastuiden suhteen siten, että vaaleilla valitulla maakuntavaltuustolla tulee olla suorat vaikutusmahdollisuudet sen vastuulla olevien palveluiden strategislinjauksiin ja oman palvelutuotannon kokonaisuuteen.

Maakunnan yhteyteen perustettava erillinen ja kokonaan uusimuotoinen oikeushenkilö ja palvelujen erottaminen tämän erillisen oikeushenkilön vastuulle saa aikaan raja-aidan, joka luo esteitä toiminnan johtamiselle sekä maakunnan toiminnan ja talouden kokonaisuuden hallinnalle. Demokratian toteutuminen jää ehdotetussa mallissa välilliseksi. Maakuntavaltuuston päätösvaltaa rajattaisiin merkittävästi suhteessa sen keskeisempään tehtävään eli sosiaali- ja terveyden huollon järjestämiseen. Myös pelastustoimen varautuminen häiriötilanteisiin ja turvallisuuteen edellyttävät vahvaa järjestäjän roolia.

Palvelulaitosta koskevien ehdotusten taustalla on tarve tehdä palvelutuotannon talous ja kustannusrakenne läpinäkyväksi. Tavoite voidaan saavuttaa edellyttämällä

palvelutuotannon talouden eriyttämistä ja kustannusten läpinäkyvyyttä siten, että niitä voidaan vertailla muiden palvelutuottajien kustannusrakenteisiin. Maakunnan palvelulaitos erityisesti sote-palveluiden osalta integroisi erikoissairaanhoidon, sosiaali- ja terveystalouden yhdeksi kokonaisuudeksi. Valinnanvapaus perustason terveydenhuollon palvelujen osalta pakottaisi palvelulaitoksen yhtiöittämään merkittävän osan sen tuottamista palveluista, mikä hajottaa koko uudistuksen tavoitteena ollutta soteintegraatiota, lisää hallintoa, haittaa resurssien oikeaa kohdentamista ja aiheuttaa osaoptimointia ja kustannustason nousua. Sekä hallituksen esityksen yleisperusteluista, että yksityiskohtaisesta perustelusta on syytä tunnistaa lakiluonnoksen olennaiset asiat koskien ICT:tä. Aivan keskeinen ratkaisu lakiluonnoksessa on tukipalveluiden (esim. ICT:n) ohjauksen keskittäminen yhden hallinnon alan alle. Ratkaisuna on palvelukeskusmallin käyttöönotto tukipalveluissa. Lakiluonnoksen perusteluissa tukipalveluiden ohjauksen keskittämisen ei nähdä rajoittavan liikaa maakuntien itsemääräämisoikeutta, koska ohjaus kohdistuu tukipalveluihin, ts. ei kohdistu ainakaan merkittävässä määrin varsinaiseen maakunnan ydintoimintaan.

Maakuntauudistuksen tavoitteena on hallinnon yksinkertaistaminen siten, että työnjako on selkeä valtion, alueiden ja kuntien kesken. Pelastustoimen ja ensihoidon osalta on esitetty, että palveluiden järjestämisvastuu ja palvelutuotanto keskitettäisiin viidelle yliopistosairaalaa ylläpitävälle maakunnalle. Tätä on perusteltu muun muassa sillä, että siten pystytään varmistamaan pelastustoimen ja ensihoidon yhteistyö myös tulevaisuudessa. Tavoite on sinänsä kannatettava, mutta siirrettäessä tehtäviä alueille on ensisijaisena ratkaisuna oltava toimintojen keskittäminen tehtäviltään ja toimivallaltaan selkeille itsehallintoalueille. Itsehallintoalueiden perustaksi on linjattu nykyinen maakuntajako, joten pelastustoimen ja ensihoidon palveluiden keskittäminen viidelle alueelle ei ole perusteltua. Pelastustoimi ja ensihoito ovat tyypillisiä lähipalveluita ja niiden järjestämis- ja tuottamisvastuu on oltava kaikilla 18 maakunnalla.

Pelastustoimen ja ensihoidon keskittäminen viidelle alueelle heikentää huomattavasti lähipalveluiden integraation toteuttamista ja aiheuttaa demokratiavajeen. Jos pelastustoimen ja ensihoidon vastuu keskitetään viidelle maakunnalle, niin näkemyksemme mukaan demokratiaa parannetaan parhaiten siten, että ensihoidolle ja pelastukselle tehdään oma, ylimaakunnallinen palvelulaitos. Ylimaakunnallisella palvelulaitoksella on hallitus, joka on valittu demokraattisesti kaikista yhteistoimintasopimuksen mukaisista maakunnista.

8) Yleiskatteellisuuden ansiosta maakunnilla on mahdollisuus päättää saamansa rahoituksen käytöstä. Tämä on välttämätöntä maakuntien itsehallinnon näkökulmasta. Maakuntien saamaa rahoitusta ei tulisi korvamerkitä eri palveluille tai tiettyihin menoihin. Tämä koskee myös sekä uudistuksen seuraavassa vaiheessa maakunnille siirrettäviä valtion tehtäviä että monikanavarahoituksen purkamisen myötä maakunnille siirrettäviä tuloja.

Maakuntalakiin esitetyt säännökset alijäämien kattamisvelvollisuudesta ja siihen liittyvät kriisimaakuntakriteerit sekä lainanotto-oikeuden rajoittaminen ovat liian kireitä.

Kriteerit myös rajoittavat aidon itsehallinnon toteuttamista.

Uudistuksen alkuvaiheessa näyttää käyvän niin, että maakunnat ajautuvat rahoitukselliseen kriisiin, koska taloutta ei pystytä sopeuttamaan lakiluonnoksissa

esityksessä ajassa. Sopeuttamiskeinot vaativat aina merkittävästi aikaa. Jo uudistuksen myötä tapahtuva palkkojen harmonisointi tulee aiheuttamaan 2-3 % kustannustason nousun henkilöstökustannuksiin puhumattakaan tietojärjestelmiin ja uuden

hallintoportaan rakentamiseen liittyvistä transaktiokustannuksista.

Maakunnille säädetty velvollisuus rajoittaa omistajaohjauksen kautta koko maakuntakonsernin investointeja on myös ongelmallinen. Miten omistajaohjauksella voidaan käytännössä rajoittaa tytäryhtiöiden päätäntävaltaa toimia osakeyhtiölain

edellyttämissä puitteissa. Jo kuntakonsernien omistajaohjauksessa on törmätty tähän ongelmaan.

Maakuntien rahoituksen turvaamiseksi tulisi rakentaa vastaavanlaiset mekanismit kuin kunnillakin on Kuntien takauskeskuksen ja Kuntarahoituksen osalta.

Maakunnan rahoituslaissa esitetyllä kapitaatioperiaatteella olisi voimakkaita kielteisiä vaikutuksia palveluverkolle sekä palvelujen yhdenvertaisuudelle.

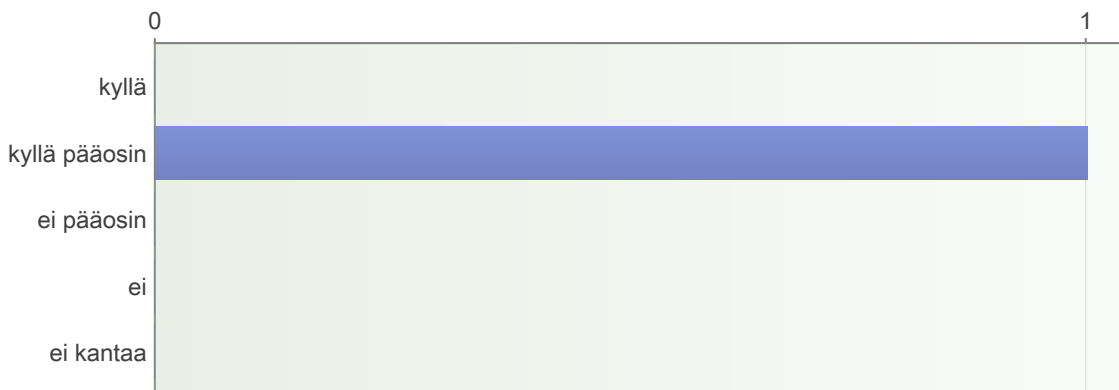
Rahoituslain 14§ perustuu pelkästään asukaslukuunpohjaiseen tarkasteluun ja on pelastustoimen kannalta epäreilu. Se ei ota huomioon haja-asutusalueita eikä riskikeskittymiä, jotka tekevät pelastustoimen tuottamisesta kalliimpaa.

9) Muut kommentit: In-house verkostoihin ja määrittelyihin tulisi saada mahdollisimman tarkat ja selkeät määrittelyt.

Laajojen hankintamenettelyjen riskinä nähdään paikallisuudelle aiheutuvat menetykset. Elivoimaisuuden säilyttämiseksi/ lisäämiseksi tähän asiaan tulee jatkossa kiinnittää erityistä huomiota.

12. 10. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 4 §:ssä säädettäisiin palvelujen saatavuudesta ja saavutettavuudesta. Säännöksen mukaan palvelut on toteutettava väestön tarpeet huomioon ottaen lähellä asiakkaita, mutta säännöksen mukaisten edellytysten täytyessä palveluja voidaan koota suurempiin kokonaisuuksiin. Onko säännös palvelujen saatavuuden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

13. 11. Maakunnat muodostavat 5 yhteistyöaluetta, joista kussakin on 3–4 maakuntaa. Yhteistyöalueeseen kuuluvat maakunnat laativat sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaisen yhteistyösopimuksen. Siinä maakunnat sopivat keskinäisestä yhteistyöstä palvelujen järjestämisessä ja toteuttamisessa. Sopimus on oikeudellisesti maakuntia sitova. Onko sopimuksen sitovuus perusteltua?

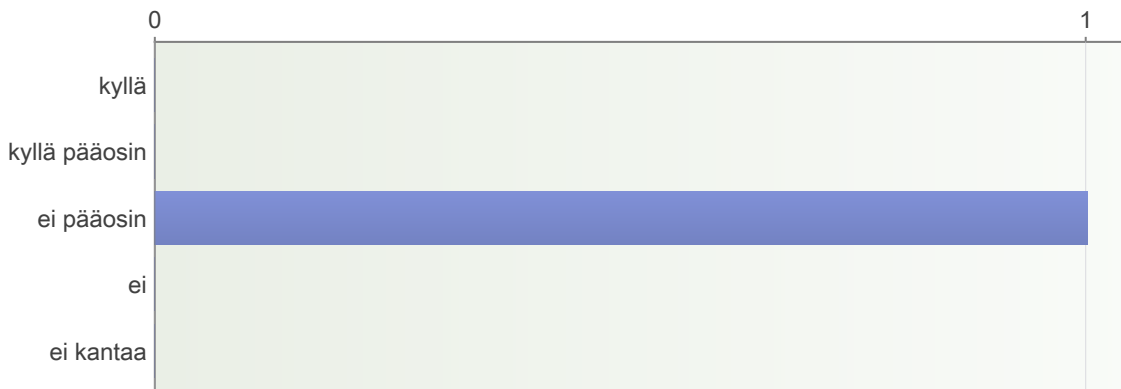
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

14. 12. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaan laadittavassa yhteistyösopimuksessa on sovittava toimenpiteet palvelujen integraation varmistamiseksi. 23 §:n mukaisesti palvelun tuottajan velvollisuutena on valmistaa palveluketjujen integraation toteutuminen ja toimittava integraation edellyttämässä yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Ovatko säännökset riittäviä asiakaslähtöisen integraation toteutumiseksi?

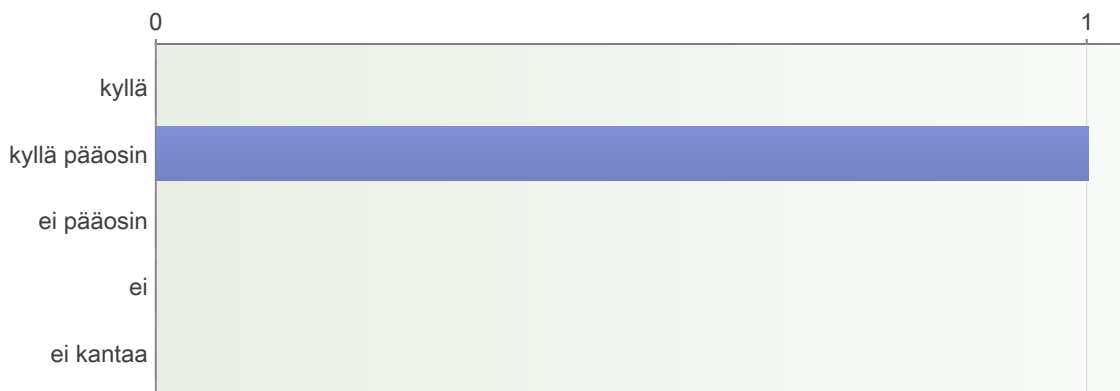
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

15. 13. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain mukaan valtion ohjausta vahvistetaan sosiaali- ja terveyspalveluissa (19 §, 4 luku, 6 luku). Onko tämä uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltua?

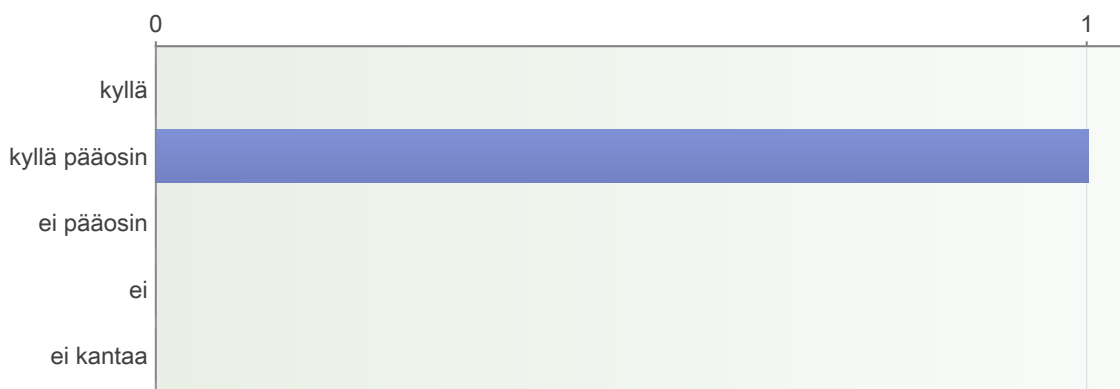
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

16. 14. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnan on omassa toiminnassaan erotettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen ja palvelujen tuottaminen. Onko järjestämisen ja tuottamisen erottaminen uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukaista?

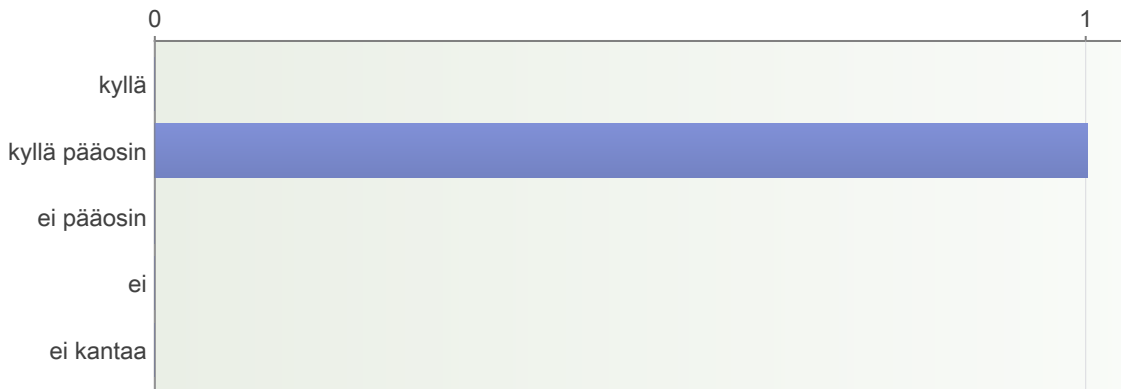
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

17. 15. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnalla on yhtiöittämisvelvollisuus maakunnan hoitaessa sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä kilpailutilanteessa markkinoilla tai jos palvelut ovat valinnanvapautta koskevissa säännöksissä tarkoitetun laajan valinnanvapauden piirissä. Onko ratkaisu tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

18. 16. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista.

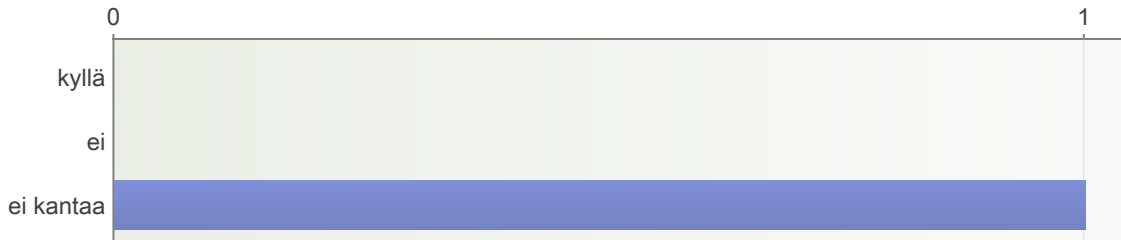
Vastaajien määrä: 1

- 10) Säännös mahdollistaa rakenteelliset uudistukset ja tiettyjen palveluiden keskittämisen, jolloin osaaminen ja esim.potilasturvallisuus paranevat ja samalla tuottavuus kasvaa. Lähipalveluiden käsitteestä ja sisällöstä on kuitenkin hyvin erilaisia näkemyksiä.
- 11) Mikäli sopimus ei ole sitova, riskinä on epärationaalisten ratkaisujen syntyminen kaikkein kalliimpien toimintojen kohdalla.
- 12) Tulevasta rakenteesta on vielä vaikea muodostaa selkeää kokonaisnäkemystä, mutta suurena riskinä on moniportainen ja hajanainen tuottajarakenne. Keskeinen edellytys integraation saavuttamiseksi on se, että tarvittava asiakas- ja muu tieto on kaikkien käyttäjätahojen käytettävissä. Tilanne on haasteellinen palveluiden johtamisen näkökulmasta. Verkostojen johtamiseen ei ole tällä hetkellä riittäviä välineitä ja osaamista.
- 13) Ilman vahvaa ohjausta uudistuksen tavoitteita on vaikea saavuttaa. Ohjaus ei kuitenkaan saa muodostua kahlitsevaksi ja innovatiivista kehitystyötä hidastavaksi.
- 14) Valinnanvapauden toteuttamisen kannalta järjestämisen ja tuottamisen erottaminen on välttämätöntä. Järjestäjän ja tuottajan vastuut on kuitenkin oltava selvästi määritetyt. Järjestäjän ja tuottajan vastuiden erottaminen on pystyttävä hoitamaan ilman kustannusten lisäämistä.
- 15) Yhtiöittäminen on tarkoituksenmukaista valinnanvapauden näkökulmasta. Yhtiöittäminen ei välttämättä ole yksiselitteisesti toimivin ratkaisu eikä tulisi olla pakollista kaikissa toiminnoissa ja kaikilla alueilla.

16) Järjestämislaki pitää saada hyväksyttyä ja täytäntöön mahdollisimman nopeasti.

19. 17. Kysymys vain kunnille: Voimaanpanolaissa on tarkoitus säätää siitä, mihin maakuntaan kunnat kuuluvat uudistuksen tullessa voimaan. Katsotaanko kunnassanne, että sen tulee kuulua voimaanpanolain 5 §:ssä esitettyyn maakuntaan?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

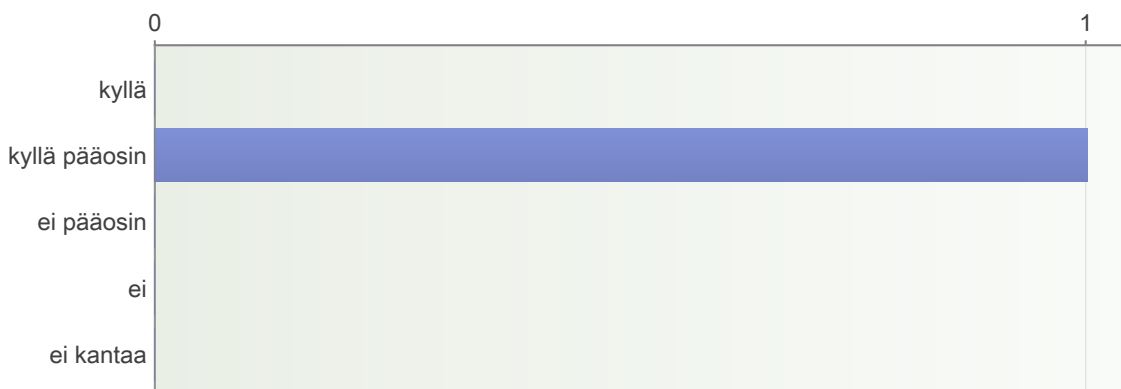
- Asiasta ei virallista päätöstä

20. 18. Kysymys vain kunnille: Mikäli vastasitte edelliseen kysymykseen ei, mihin maakuntaan kunnan tulisi kuulua ja miksi? (Kunnan tulee toimittaa valtuuston päätösasiakirja sosiaali- ja terveysministeriöön)

Ei vastauksia.

21. 19. Väliaikaishallinnosta sekä väliaikaisen valmistelutoimielimen tehtävistä ja toimivallasta säädetään voimaanpanolain 2 luvussa. Onko väliaikaishallinnosta säädetty riittävällä tavalla?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

22. 20. Voimaanpanolain 14 §:n mukaan kunnallisia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja tuottavissa organisaatioissa työskentelevä henkilöstö siirtyisi maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti. Lisäksi henkilöstö, joka muualla kunnan hallinnossa tai tukipalveluissa tekee pääasiallisesti sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, siirtyisi maakuntien palvelukseen. Onko henkilöstön siirtymisestä esitetty säädettäväksi henkilöstön aseman näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

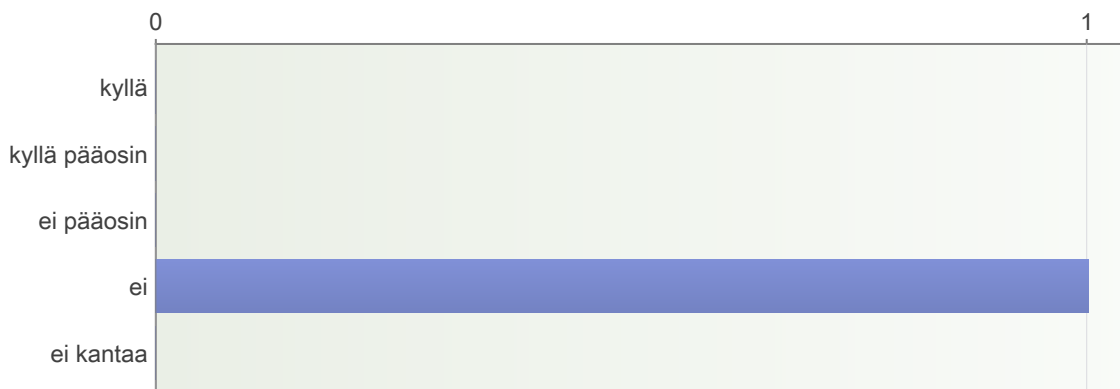
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

23. 21. Voimaanpanolain 4 luvun mukaan lakisääteisten kuntayhtymien koko omaisuus sekä kuntien irtain omaisuus siirtyy maakunnille. Kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen. Onko omaisuusjärjestelyjä koskeva ratkaisu hyväksyttävä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei

24. 22. Jos vastasitte edelliseen kysymykseen ei tai ei pääosin, millä tavoin omaisuusjärjestelyt pitäisi toteuttaa?

Vastaajien määrä: 1

- Sote-kiinteistöomaisuuteen liittyvät riskit tuleejärjestelyssä kohdentaa sille osapuolelle, joka omilla toimillaan pystyy vaikuttamaan kiinteistöjen käyttötarpeeseen. Lakiluonnoksissa esitetty siirtymäaika (3+1 vuotta) on aivan liian lyhyt, jotta kunnat voisivat varautua ja valmistautua tuleviin palveluverkkomuutoksiin. Siirtymäajan tulisikin olla 5 vuotta. Etenkin sote-palveluissa on todennäköistä, ettei vuokrasopimuksia monilta osin jatketa, koska sote-integraation syventyessä ja digitalisaation luomia mahdollisuuksia hyödyntämällä saattaa merkittävä osa nykyisestä kiinteistömassasta jäädä tarpeettomaksi palvelutuotannon näkökulmasta tarkastellen. Mahdolliset omaisuusjärjestelyjen taloudelliset vaikutukset tulisikin korvata kunnille täysimääräisesti, koska muutoin ajaututaan tilanteeseen, jossa maakunta saa säästöt, mutta kunta joutuu kattamaan tappiot. Sote-kiinteistöjen vuokramäärityksiin tulisi luoda valtakunnalliset ohjeet, koska kuntien sisäiset vuokrat eroavat kymmeniä prosentteja toisistaan.

Tyhjien toimitilojen riski kunnille on koko maakunnan osalta 111 miljoonaa euroa.

Kaikki rakennukset on tehty vuokralaisen erityistarpeita vastaaviksi ja ovat hankalasti muunnettavissa muuhun käyttöön. Lisäksi sote-kiinteistöjä omistavat kaupunkien omistamat asunto-osakeyhtiöt. Uudistuksen yhteydessä on vaarana, että myös kuntien omistamat asunto-osakeyhtiöt ajautuvat kriisiin, jos näiden omistamien sotekiinteistöjen käyttötarve tulee muuttumaan. Katettaisiinko tappiot verovaroin, jos maakunta ei vuokraisikaan enää kiinteistöjä vai joutuuko asunto-osakeyhtiö nostamaan vuokria koko asuntokannan osalta.

Lakiluonnoksissa tulee myös huomioida yksityisille yrityksille ja sote-toimialalla toimiville esim.

vanhustentukiyhdistyksille kuntien antamien takausten riskit peruskuntiin. Näidenkin sopimusten osalta tulisi turvata vuokrasopimusten pituus samaan tyyliin kuin kunnillakin.

Kunnan maankäytön ja elinvoiman kehittämisen näkökulmasta olisi perusteltua, että kuntayhtymien maapohjat jäisivät kuntien omistukseen. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että lakiesityksen 31§:n mukaan valtakunnalliselle kiinteistöyhtiölle siirtyvä omaisuus voitaisiin palauttaa kunnille, ilman kuntien siihen antamaa suostumusta. Jos edetään lakiesitysten mukaisesti, kuntayhtymien maapohjaa tulee siirtää vain sotetoiminnan edellyttämä määrä.

Omaisuuden siirtojen tulee kohdella kuntia ja maakuntaa veroneutraalisti. Tämä tarkoittaa, että Voimaanpanolakiin tulee sisällyttää säännökset varainsiirtoverovapaudesta, joilla varmistetaan, ettei kunnille tai niiden yhtiöille synny varainsiirtoveroseuraamuksia. Lakiesityksissä tulee huomioida mahdolliset arvonlisäveroseuraamukset kunnille. Kiinteistöihin ja muuhun omaisuuteen on sitoutunut Kymenlaaksossakin miljoonien edestä arvonlisäveroja, jotka on tähän asti saatu kunnissa palautuksina. Uudistuksen yhteydessä ei tule siirtää arvonlisäveroihin liittyviä palautuksia maakunnalle tai muulle toimijalle.

Voimaanpanolain 21 §:n mukaan ”Maakunnalle siirtyä 1 päivänä tammikuuta 2019 sen järjestämisvastuulle kuuluvaan toimintaan liittyvä irtaimisto, irtaimen omaisuuden omistusta, hallintaa ja käyttöä koskevat oikeudet sekä immateriaaliset oikeudet ja luvat osakeyhtiöiden osakkeita lukuun ottamatta.” Omaisuuden siirroissa tulee noudattaa Euroopan paikallisen itsehallinnon peruskirjaa ja Suomessa kuntien ja valtion välisissä omaisuusjärjestelyissä jo vakiintuneita oikeusperiaatteita. Kunnille kuuluvan irtaimiston tulisi siirtyä tasearvosta maakunnille.

Kiinteistöjen käyttötarpeeseen liittyvien riskien jakaminen tasaisemmin olisi mahdollista toteuttaa myös eräillä muilla lakiehdotuksissa vaille huomiota jätetyillä mekanismeilla. Tällaisia olisivat esimerkiksi:

1. kuntien ja kuntayhtymien kaikkien sote -kiinteistöjen siirtäminen maakunnille ja edelleen niiden omistamaan toimitilayhtiöön yhtenäisin perustein käypään arvoon tai muuhun erikseen sovittavaan arvoon. Kiinteistöjen lunastuskorvaus on mahdollista rahoittaa esimerkiksi osittain kunnan/kuntayhtymän maakunnalle antamalla ja

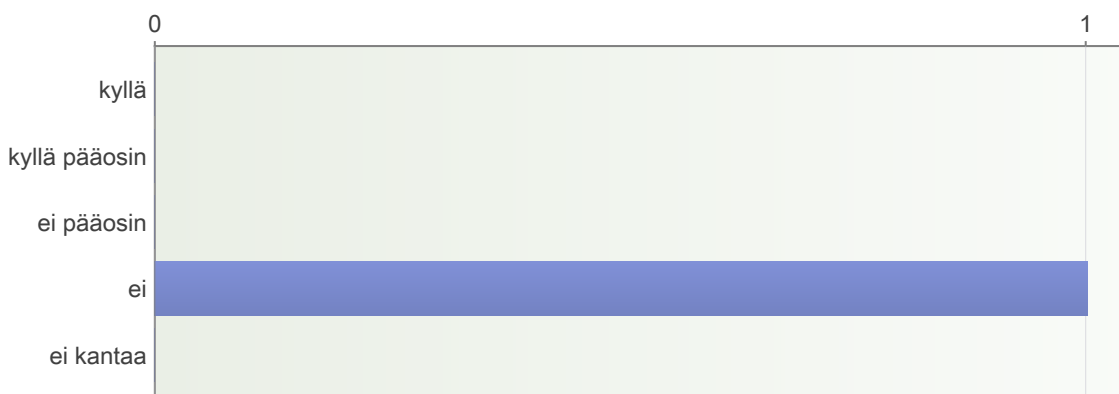
valtion takaamalla lainalla.

2. kuntien ja maakuntien yhteisesti omistamien toimitilayhtiöiden perustaminen. Osa sote -kiinteistöjen luovutushinnasta suoritettaisiin kunnille kiinteistöyhtiöiden osakkeina. Kunnat saisivat asianmukaisen korvauksen luovutetusta omaisuudesta eivätkä maakunnat puolestaan velkaantuisi liikaa. Mallissa omaisuusjärjestelystä tulevat hyödyt ja haitat jakaantuvat omistuksen mukaisessa suhteessa maakuntien ja kuntien kesken.

Pelastustoimessa ratkaisu ei ole hyväksyttävä 5:llä järjestämisvastuumaakunnalla. Sen sijaan se voisi olla hyväksyttävä 18:lla.

25. 23. Voimaanpanolain 41 §:ssa säädettäisiin kunnan tuloveroprosentista vuosina 2019 – 2021. Pidätkö veronmaksajien yhdenvertaisen aseman näkökulmasta perusteltuna, että kuntien veroprosentteja esitetään rajoitettavaksi kolmen vuoden määräajaksi?

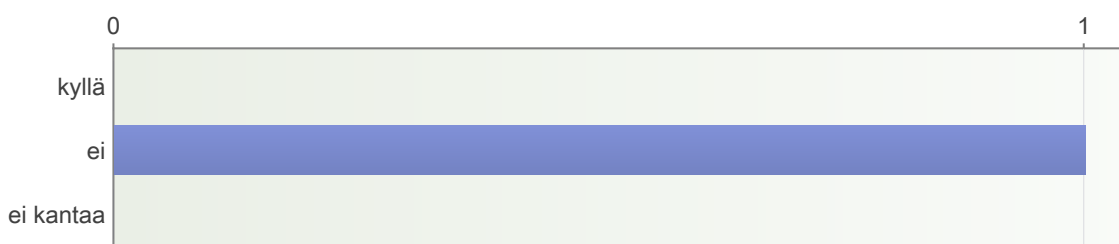
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei

26. 24. Voimaanpanolain 42 §:n mukaan maakunnan on perustettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain tarkoittamat maakunnan palvelulaitoksen tytäryhtiöt, jotka tuottavat lailla erikseen säädetyn laajan valinnanvapauden piiriin kuuluvia palveluita siten, että yhtiöittäminen on toteutettu 31.12.2020. Onko esitetty siirtymäaika riittävä maakunnan yhtiömuotoisen tuotannon organisoimiseksi?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei

27. 25. Muut vapaamuotoiset huomiot voimaanpanolaista.

Vastaaajien määrä: 1

- 20) Ehdotukseen ns. voimaanpanolaista on valmisteltu muun muassa liikkeen luovutukseen liittyvät säädökset. Henkilöstön siirto kunta- ja valtiosektorilta maakuntiin tulee tehdä yhteneväisin perustein kaikkien henkilöstöryhmien osalta (mm. sosiaali- ja terveydenhuollon, pelastustoimen, maakuntien liittojen tai valtionhallinnon henkilöstö). Valittu mekanismi (liikkeen luovutus) on perusteltu ja järkevä, koska järjestämis- ja tuottamisvastuu siirtyy ko. yksiköistä maakunnille ja yksiköt lakkaavat toimimasta.
Voimaanpanolain 16 §:ssä säädetään yhteistoiminnasta. Lain 1 momentti koskee yhteistoimintaa liikkeen luovutuksen yhteydessä (luovuttavat työnantajat ja luovutuksensaajat). Lain perusteluissa todetaan yhteistoiminnan muodoksi kuitenkin myös yhteistoiminta väliaikaishallinnon aikana.
Tästä syystä voimaanpanolain 16 §:ään tulisikin lisätä myös 2 momentti joka kuuluu:
Väliaikaishallinnon tulee käsitellä henkilöstön edustajien kanssa tämän lain 7 §:n mukaiset valmistelutoimielimen tehtäviin ja toimivaltaan kuuluvat asiatyhteistoimintalain mukaisesti yhteistoimintaelimessä siinä laajuudessa, mitä yhteistoimintalaissa edellytetään.
Tukipalveluhenkilöstön siirtymisen ehdoissa on epäselvyyttä. Tulevien siirtojen ehtoja ei ole huomioitu (yhtiöittäminen).

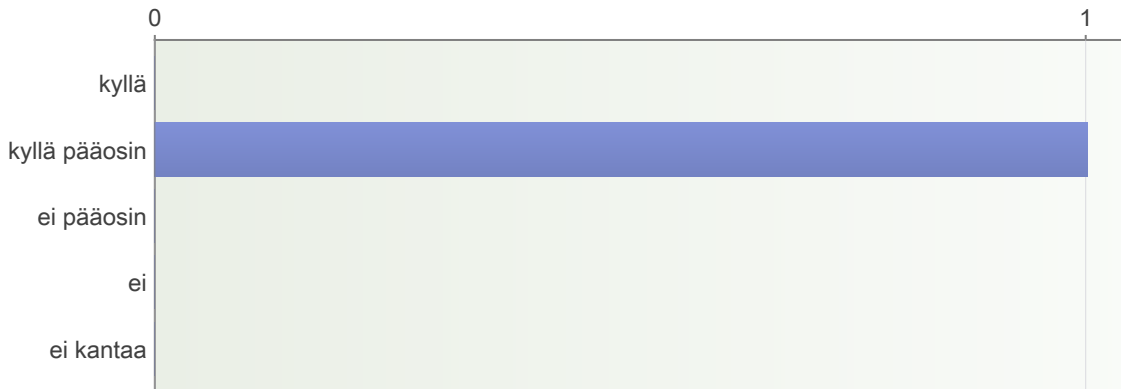
23) Kuntien verotusoikeuden rajaaminen on veronmaksajien näkökulmasta perusteltua, muttei kuntien näkökulmasta, koska rajaaminen voi johtaa kuntien kustannusten kasvuun kohonneina lainanhoitokuluina. Kun verotusoikeutta rajoitetaan, on rahoituslaitoksilla insentiivi nostaa lainojen marginaaleja. Samanaikaisesti kuntien suhteellinen velkaantuneisuus kasvaa, kun jäljelle jäävillä pienemmillä tulovirroilla pitäisi vastata kasvavasta lainakannasta. Kunnille tulisikin säätää vaikka oikeus hakea erityislupaa korottaa veroprosenttiaan lakiluonnoksessa mainittuja rajoja enemmän.

24) Käsillä oleva uudistus on historiallisen laaja ja vaativa kokonaisuus. Suurin osa uudistuksen toimeenpanosta tapahtuu vasta vuoden 2019 jälkeen. Toimeenpanolle on varattava riittävästi aikaa. Yhtiöittämiselle tulee varata aikaa vuoden 2022 loppuun saakka, kuten esim. Kuntaliittokin on ehdottanut.

25) Ympäristöterveydenhuolto on määritelty lähtökohtaisesti siirtyviin tehtäviin, samoin kuin pelastustoimi. Ympäristöterveydenhuoltoa ei kuitenkaan ole mainittu voimaanpanolain tarkoituksessa (1§), voimaantulossa (2 §) järjestämisvastuun siirtymisessä (3 §) eikä huomioitu väliaikaisessa valmistelutoimielimessä (6§) ja valmisteluun osallistumisessa (8§).

28. 26. Valtio rahoittaa perustettavien maakuntien toiminnan, eli vastuu sosiaali- ja terveyspalveluiden rahoittamisesta osoitetaan valtiolle. Onko ratkaisu uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

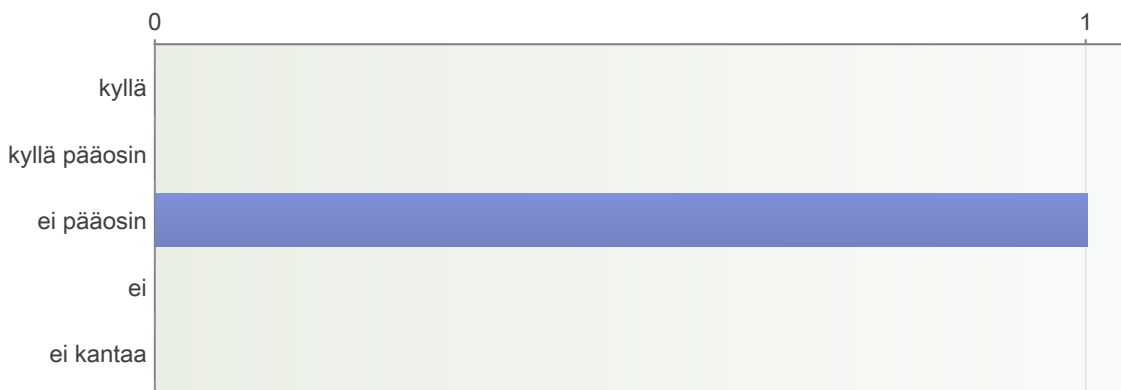
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

29. 27. Maakuntien tuloja ovat valtion rahoitus (3 §) sekä asiakas- ja käyttömaksutulot (4 §). Lisäksi maakunnat voivat ottaa lyhytaikaista lainaa (3 §). Valtion rahoituksen kasvua rajoitetaan vuosittaisessa tarkistuksessa julkisen talouden kantokyvyn turvaamiseksi (6 ja 29 §). Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä?

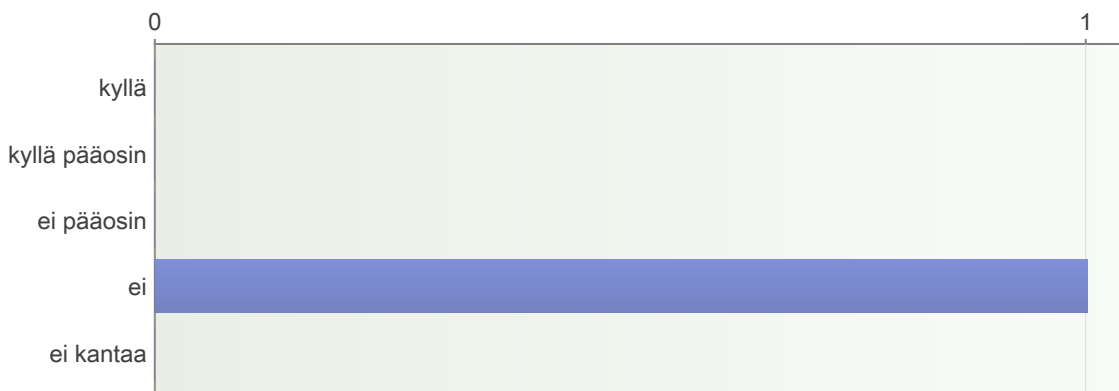
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

30. 28. Ovatko maakuntien valtion rahoituksen määräytymisessä käytettävät palvelujen käyttöä kuvaavat tarvetekijät (luku 3, ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kerroin) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

Vastaajien määrä: 1

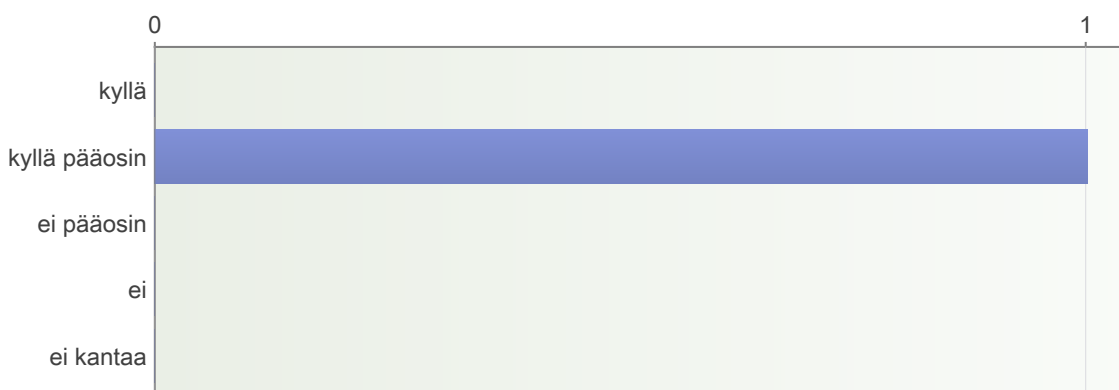

Avoimet vastaukset: ei

- Kertoimien laskentaperusteet ovat hyvin vaikeaselkoiset.

31. 29. Sosiaali- ja terveydenhuollon rahoituksessa siirrytään asteittain menoperusteisesta rahoituksesta tarveperusteiseen rahoitukseen. Onko maakuntien rahoitukselle vuosille 2019–2023 esitetty siirtymäaika (27 – 28 §) riittävä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

32. 30. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntien rahoituslaista.

Vastaajien määrä: 1

- 26) Tämän mallin kautta on paremmat edellytykset varmistaa taloudellisten tavoitteidentoteutuminen (3mrd:n kustannusten kasvun hillitseminen). Mikäli maakunnilla olisienemmän rahoituksellista liikkumavaraa, riskinä olisi tehottomien rakenteidensyntyminen ja säilyminen.

Jatkossa tulee selvittää maakunnallisen verotusoikeuden mahdollisuutta.

27) Tämä on mahdollista, mutta edellyttää maakunnilta kykyä toteuttaa merkittäviä rakenteellisia muutoksia ja uudistaa toimintatapoja ennakkoluulottomasti.

Maakuntien rahoituslaissa ei oteta huomioon sitä, että maakunnat eivät ole samanlaisia maan eri osissa. Jotkin maakunnat toimivat kasvukeskusalueilla ja niihin kohdistuvat rahoitustarpeet poikkeavat merkittävästi harvaan asuttujen maakuntien tilanteesta, jossa

väki vähenee ja palveluita on tarpeen keskittää maakuntakeskuksiin. Rahoitusperiaatteen vastaista on maakuntalakiin sisältyvät alijäämien kattamisvelvoitteet, maakuntien arviointimenettelyn kriteerit sekä maakuntien rahoituslakiin sisältyvä kustannuskasvun leikkaustavoite. Lisäksi maakuntahallinnon perustamiseen liittyy merkittäviä

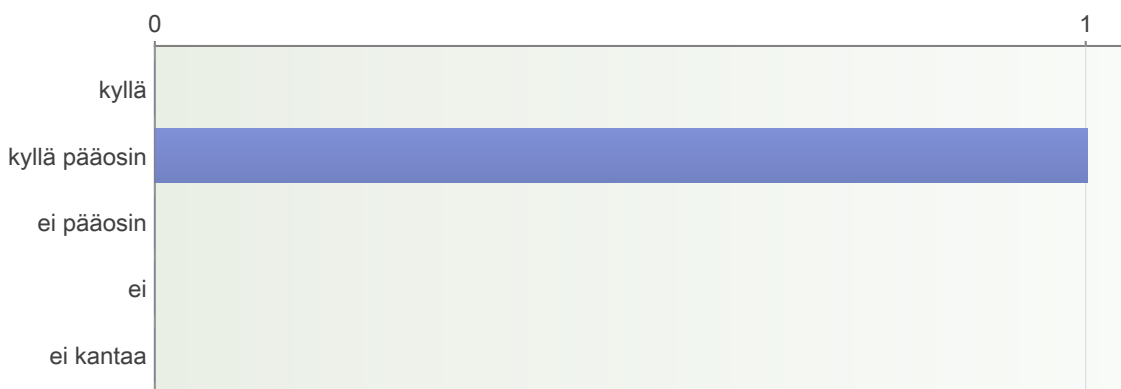
transaktiokustannuksia (palkkojen harmonisointi, ICT kustannukset, tukipalvelujen osaoptimointi kuntien välillä).

29) Riskinä on luotettavan datan puuttuminen ja aikaansaaminen riittävän nopeasti, jolloin rahoituksen muutokset eivät perustu oikeisiin perusteisiin.

30) Kaakkois-Suomi on erityisen haastava alue, koska ELY-palvelut on suunniteltu ja mitoitettu tehtäviksi yhdellä rakenteella kahdelle maakunnalle. Osana uudistuksen valmistelua ministeriöissä pohditaan mm. määrärahojen jakoperusteita. Liian isoja muutoksia rahoituksen nykytasoon ei saisi tulla. Maakuntahallinnon toteutuessa kaikille uusille maakunnille tulee yhtä lailla voida turvata taloudelliset lähtökohdat palvelujen hoitoon ja järjestämiseen.

33. 31. Pidättekö esitettyjä tapoja maakuntajaon muuttamiseksi tarkoituksenmukaisena? (erityisesti maakuntajakolain 2 ja 10 §)

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

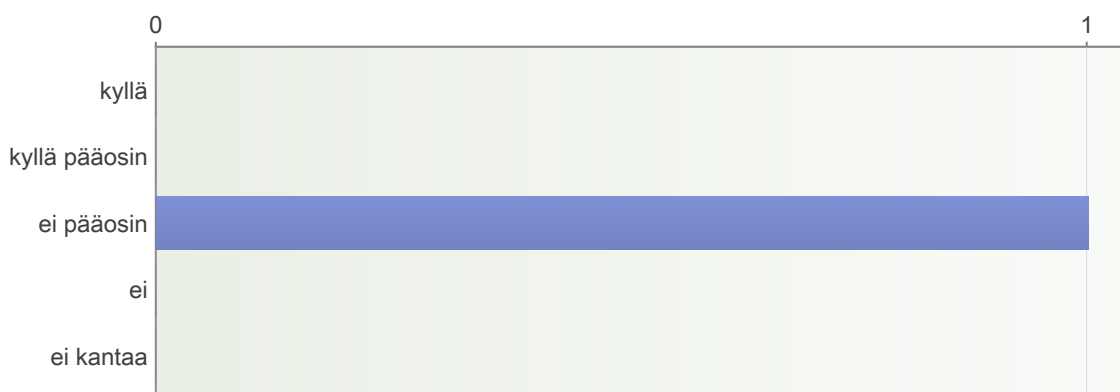
34. 32. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntajakolaista.

Vastaajien määrä: 1

- 31) Maakuntajaon muuttamisen edellytykset ja prosessi vastaavat pääosin kuntarakennelain mukaista menettelyä muutettaessa kuntajakoa. Mikäli maakuntajakoa joudutaan tarkastelemaan, tulee tarkastella maakuntakokonaisuutta ennen yksittäisten päätösten tekemistä.

35. 33. Ovatko valtionosuusjärjestelmään esitetyt, sote-uudistuksesta aiheutuvien merkittävien kuntakohtaisten muutosten lieventämiseksi esitetyt tasausjärjestelyt ja muut muutokset hyväksyttäviä ja riittäviä (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 24 §, 27§ 27 b§ ja 55§)?

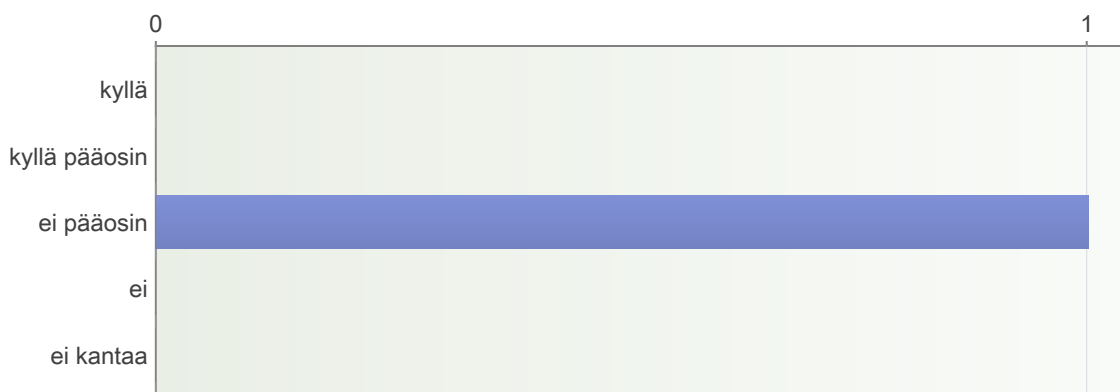
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

36. 34. Ovatko valtionosuuskriteerit (ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen -kriteeri) sekä niiden painotukset perusteltuja (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta, luku 2 sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 3 §)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

37. 35. Vapaamuotoiset huomiot hallituksen esityksen valtionosuuskokonaisuudesta.

Vastaajien määrä: 1

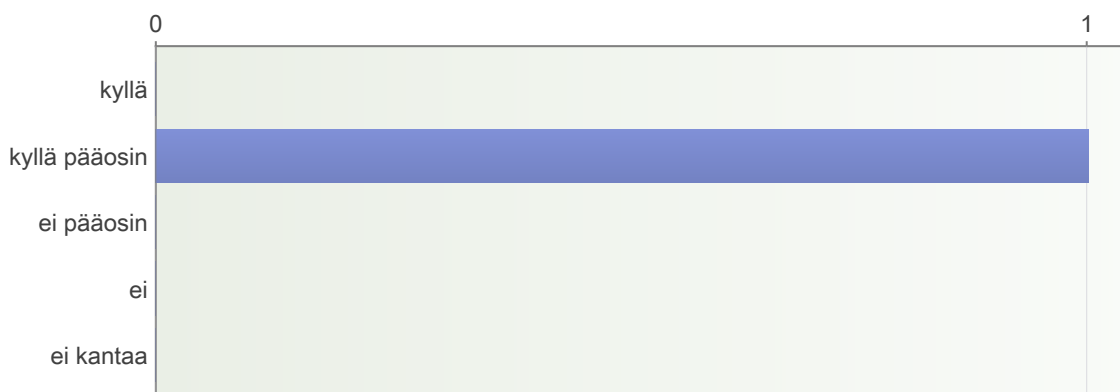
- 33)

Uudistusta tehtäessä ei ole tehty riittävästi kuntiin kohdistuvaa vaikutusten arviointia. Tämän vuoksi tasausjärjestelmien toimivuudesta ei ole varmuutta. Valtionosuusjärjestelmää pitäisi tarkastella kokonaisuutena uudistusta tehtäessä.

34) Maakuntauudistus tulee vaikuttamaan kuntien rahoituspohjaan merkittävästi. Uusien kriteerien painoarvo jää uudistuksessa merkityksettömäksi, koska valtionosuusjärjestelmällä on ollut aikaisemmin kuntien välisiä kustannus-, tarve-, ja tulopohjaa tasaava vaikutus. Nyt maakuntaan siirtyy merkittävä osa palveluita, joten koko vuos. järjestelmä tulee uudistaa kuntaan jäljelle jäävien palvelujen näkökulmasta. Lisäksi kuntien hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen rooli ja työnjako maakunnan välillä on epäselvä.

38. 36. Pidätkö maakuntien rahoituksen keräämiseksi esitetyjä valtion verojärjestelmän muutoksia hyväksyttävänä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Kuntaliiton lausunnon mukainen

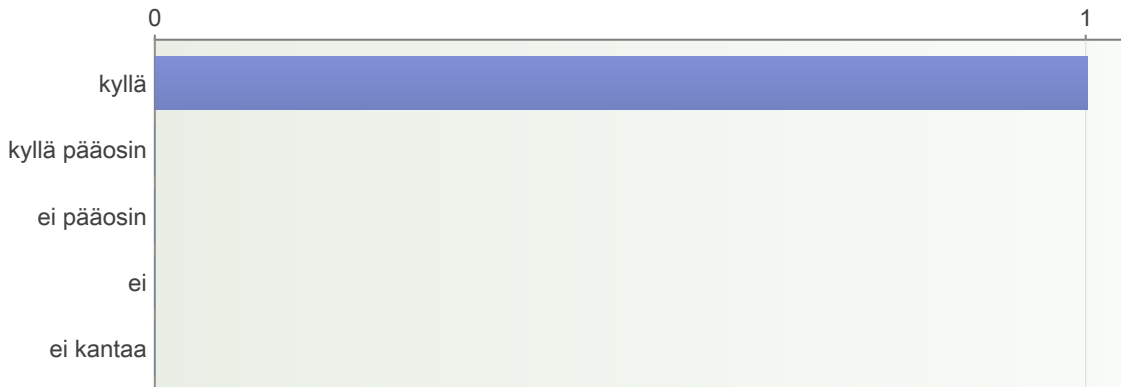
39. 37. Vapaamuotoiset huomiot verolaeista.

Vastaajien määrä: 1

- Kuntaliiton lausunnon mukainen

40. 38. Kunnallista henkilöstöä koskevan lainsäädännön soveltamisalaa ehdotetaan muutettavaksi koskemaan myös maakuntien henkilöstöä. Maakuntien työnantajaedunvalvontaa hoitaisi uudella lailla säädettävä Kunta- ja maakuntatyönantajat KT. Onko henkilöstön asemasta ja työnantajaedunvalvonnasta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

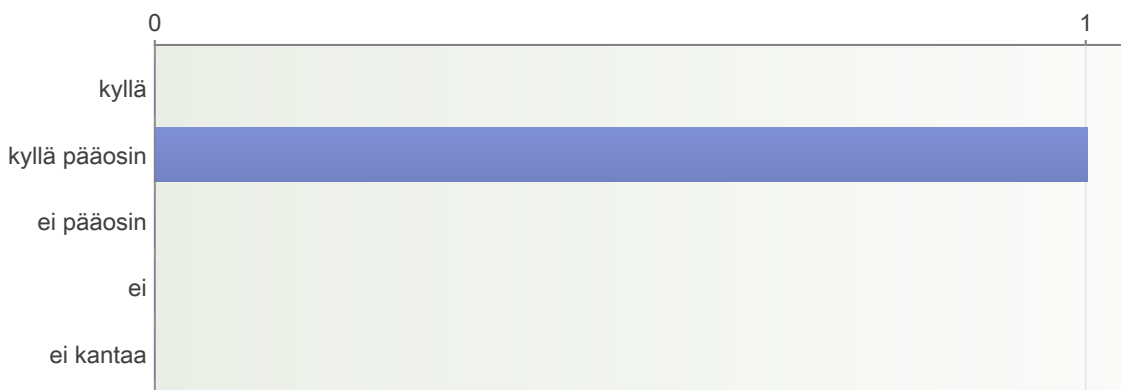
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

41. 39. Onko eläkkeiden rahoittamisesta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

42. 40. Vapaamuotoiset huomiot henkilöstön asemasta ja/tai työnantajaedunvalvonnasta sekä eläkkeistä.

Vastaajien määrä: 1

- 38) Lakiesitysten mukaan perustettavien maakuntien henkilöstöön ehdotetaan sovellettavaksi kuntasektorin työ- ja virkasuhdelainsäädäntöä, joka laajenee koskemaan myös maakuntia. Muun muassa yhteistoiminnan ja viranhaltijan palvelussuhteen ehtojen osalta säätelyn taso pysyy siis samana.

39) Maakuntien ja maakuntien palvelulaitoksen eläkevakuuttajaksi ehdotetaan Kuntien eläkevakuutusta Kevaa. Konserniyhtiöt tulee myös vakuuttaa Kevassa. Tämä on tärkeää eläkejärjestelmän rahoituksen näkökulmasta. Jäsenyhteisöjen eläkemaksu keskimäärin on saman tasoinen kuin työntekijän eläkelain mukainen keskimääräinen työnantajan eläkevakuutusmaksu, mikä on myös hyvä asia. Lisäksi tulee huolehtia myös siitä, että tasausmaksu ei nouse kohtuuttoman suureksi. Suunnitelmat palkkaharmonisoinnista ja työsuhdeharmonisoinnista puuttuvat. Suunnitelmat siirtymävaiheen ja tulevan organisaation henkilöstön edustajien edunvalvonta- ja työsuojeluorganisaatiosta puuttuvat.

40) T a s a u s m a k s u

Tasausmaksu on toistaiseksi tarpeellinen ja sen jakautumisperuste maakuntien ja kuntien kesken on oikea. Tasausmaksun suuruutta vuosittain esitettäessä ja vahvistettaessa tulee kuitenkin ottaa huomioon ensisijaisena perusteena sen hetkinen todellinen eläkemeno ja että Kevan kaikki jäsenyhteisöt pystyvät toimimaan kilpailukykyisesti markkinoilla.

V a r h e m a k s u t

Varhe-maksuja koskevaa säätelyä tulee tässä yhteydessä muuttaa. Kuntatyönantajien vastuu työkyvyttömyyseläkkeelle siirtävästä palkansaajasta tulisi olla vain kaksi vuotta liikkeen luovutuksesta eli lähtökohtaisesti 31.12.2020 saakka. Tämän jälkeen varhe-maksusta vastaa se työnantaja maakuntakonsernissa, jonka palveluksessa palkansaaja on.

Ns. voimaanpanolain 15 § – L i s ä e l ä k e t u r v a

Lakisääteinen lisäeläketurva tulee turvata ainoastaan henkilöille, jotka siirtyvät kuntien tai kuntayhtymien ja valtion palveluksesta liikkeen luovutuksessa suoraan maakuntiin tai palvelulaitoksiin. Lisäksi tämä oikeus voidaan turvata liikkeen luovutuksessa suoraan osakeyhtiömuotoisena perustettaviin palvelukeskuksiin siirtyville henkilöille. Palvelussuhteen yhtäjaksoisuusedellytyksen tulee kuitenkin täytyä.

43. 41. Miten arvioitte uudistuksen vaikuttavan oman taustaorganisaationne asemaan?

Ei vastauksia.

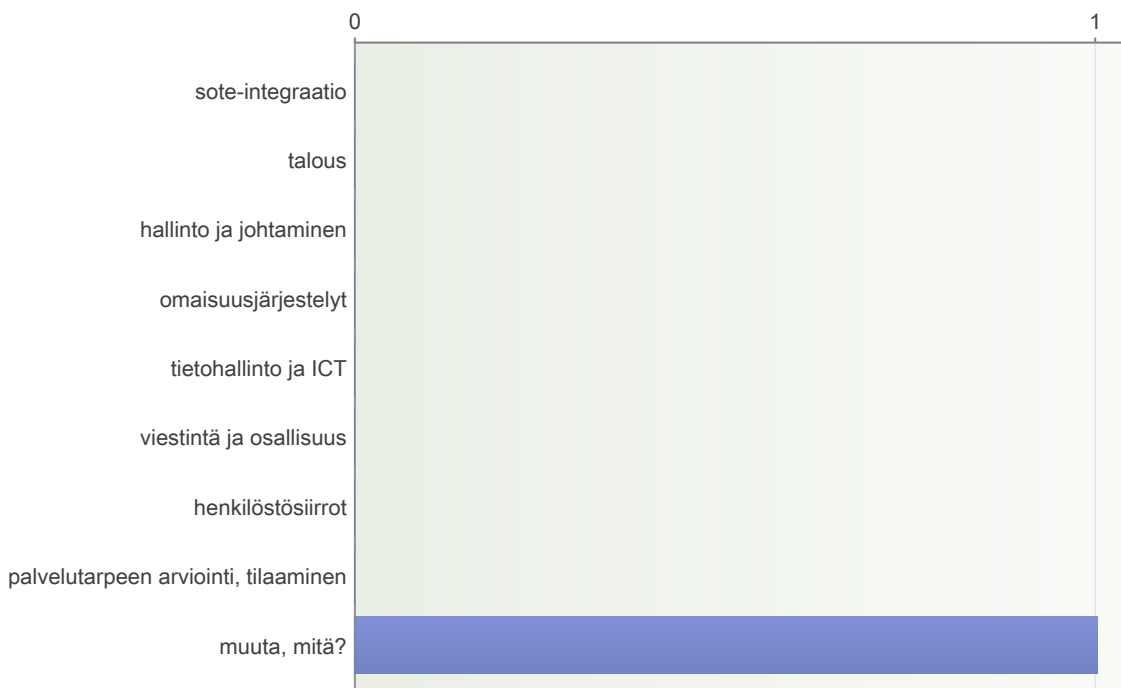
44. 42. Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä uudistuksen voimaan tultua?

Vastaajien määrä: 1

- Kaikkia ELY-tehtäviä ja -palveluja ei voida jakaa tasaisesti maakunnittain, vaikka järjestämisvastuu jokaisella maakunnalla onkin. Erityisesti näitä koottavina hoidettaviatehtäviä ovat jatkossakin vesi- ja kalatehtävät, tienpidon tehtävät ja maaseudun valvontatehtävät.

45. 43. Mihin aiheeseen/aiheisiin liittyvää valtakunnallista tukea katsotte tarvitsevanne sote- ja maakuntauudistusten alueelliseen toteutukseen (voitte valita usemman vaihtoehdon)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: muuta, mitä?

- Kts. selitys Muut kysymykset loppuosasta

46. 44. Muut vapaamuotoiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta.

Vastaajien määrä: 1

- 43) Perustelut tukitarpeeseen: Eri toimijoiden välistä valmistelutyötä tulee koordinoita selkeämmin, esimerkiksi valtionhallinnon sekä kuntien ja kuntayhtymien henkilöstöä koskevaa valmistelua. Valmistelun tueksi tarvitaan henkilöstöön liittyvän tiedon käsittelyä tukeva järjestelmä. Valmisteluun tarvitaan rahoitusta jo heti vuoden 2017 alussa keskeisiä valmistelutehtäviä hoitavan päätoimisen projektihenkilöstön palkkaamiseen. Yhteistoiminnan organisointiin maakunnissa tarvitaan valtakunnalliset ohjeistukset hyvissä ajoin. Kansallisen ja maakunnallisen viitearkkitehtuurin yhteensovittaminen on tehtävä ja siihen tarvitaan muutostukea.

44) Maakunnan varautumisen yhteensovittaminen sopisi luontevasti pelastuslaitoksen tehtäväksi. Tätä perustelevat pelastustoimen vahvat perinteet varautumisen yhteensovittamisessa sekä kuntien varautumisen tukemisessa. Lisäksi tätä roolia perustelee pelastustoimen asema maakunnallisena turvallisuusviranomaisena, jonka suorituskyky on suunniteltu ja mitoitettu kaikkiin turvallisuustilanteisiin päivittäisistä tehtävistä poikkeusoloihin asti.

47. 45. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset.

Vastaajien määrä: 1

- 45) Maakuntalaki 137§: Maakunnan on varauduttava siihen, että sen välttämättömiä/elintärkeitä toimintoja kyetään jatkamaan mahdollisimman häiriöttömästi normaaliolojen häiriötilanteissa sekä poikkeusoloissa.

Maakuntalaki 137a§: Maakunnan pelastustoimen tulee huolehtia alueella toimivien valtakunnallisten viranomaisten, kuntien, elinkeinoelämän ja järjestöjen varautumiseen liittyvien tehtävien yhteensovittamisesta. Maakunnan pelastustoimen tulee ylläpitää yhteistyössä edellä mainittujen kanssa yhteensovittamisessa tarvittavia yhteistyörakenteita sekä koota yhteen alueen riskinarvio sekä ennakoiva turvallisuustilanteen seuranta ja järjestää yhteistyössä edellä mainittujen kanssa yhteisiä valmiusharjoituksia.

Voimaanpanolain 16 §:ään tulisikin lisätä myös 2 momentti joka kuuluu:

Väliaikaishallinnon tulee käsitellä henkilöstön edustajien kanssa tämän lain 7 §:n mukaiset valmistelutoimielimen tehtäviin ja toimivaltaan kuuluvat asiat yhteistoimintalain mukaisesti yhteistoimintaelimessä siinä laajuudessa, mitä yhteistoimintalaissa edellytetään.

Palkkojen harmonisointiin ja yhteensovittamiseen liittyvät määräykset tulisi kirjata ns. voimaanpanolakiin siten, että harmonisointi voidaan toteuttaa järkevästi ja taloudellisesti kestäväällä tavalla. Lisäksi palkkojen harmonisointi vaatii pitkän siirtymäajan.